

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/49/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113217067
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1113217067.2

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I pred sudkyňou JUDr. Jeannette Hajdinovou v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, zastúpeného spoločnosťou ERASMUS LEGAL, s.r.o., IČO: 36789615, so sídlom v Bratislave, Justičná 9, za ktorú koná advokát Mgr. Tomáš Rašovský, proti odporcovi: Y. P., B. XX.X.XXXX, B. X. P. X., W. X, Z. C. H. B., U. O. Okresného U. Bratislava N., o zaplatenie 375,95 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd zrušuje platobný rozkaz č.k. 10Ro/164/2013-28 zo dňa 5.6.2013.

Odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 335,83 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 275,10 € od 19.3.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh na začatie konania z a m i e t a .

Odporca je p o v i n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 82,01 €, z toho za zaplatený súdny poplatok 14,16 € a trovy právneho zastúpenia v sume 67,85 € k rukám jeho právneho zástupcu spoločnosti ERASMUS LEGAL, s.r.o., IČO: 36789615, so sídlom v Bratislave, Justičná 9, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 18.3.2013, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 25.3.2013, sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy 375,95 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 275,10 € od 19.3.2013 do zaplatenia; uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že s odporcom ako spotrebiteľom dňa 23.7.2009 uzatvoril zmluvu o úvere č. 3907075864, ktorej súčasťou sú aj úverové podmienky, s ktorými sa odporca oboznámil pri podpise úverovej zmluvy. Na základe tejto úverovej zmluvy mu poskytol úver v sume 399,- €. Odporca sa zaviazal splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami v sume 39,30 € v trvaní dvanásť mesiacov. Odporca však nedodržiaval podmienky pre splácanie úveru a dostal sa so splácaním do omeškania. Navrhovateľ ho preto dňa 28.5.2010 vyzval k splateniu celého zostatku úveru v sume 309,33 € v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Žalovaná suma pozostáva z:

- istiny v sume 248,53 €,
- úroku do zosplatenia istiny v sume 20,68 €,
- z ušlého úroku zo zosplatennej istiny (248,53 €), ktorý by mal odporca uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, v sume 5,89 €,
- poplatok za upomienku v sume 16,- €,
- zmluvná pokuta v sume 17,69 €,
- zákonný úrok z omeškania do zosplatenia v sume 0,54 €,
- úrok z omeškania od zosplatenia do dňa podania návrhu na súd v sume 66,62 €.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 10Ro/164/2013-28 zo dňa 5.6.2013, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu sumu 308,79 €, kapitalizovaný denný úrok z omeškania do zosplatnenia v sume 0,54 €, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do 25.3.2013 v sume 66,62 € s 0,024 % denným úrokom z omeškania ročne zo sumy 285,10 € od 19.3.2013 do zaplatenia, nahradil trovy konania v sume 18,- € a trovy právneho zastúpenia v sume 78,50 €, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde. Keďže odporcovi sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk a náhradné doručenie je vylúčené, súd zrušil platobný rozkaz podľa § 173 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP) vo výroku tohto rozsudku.

Z hlásenia pošty Bratislava 214 na nedoručenej zásielke súd zistil, že odporca je na adrese trvalého pobytu uvedenej v návrhu na začatie konania neznámy, preto vykonal šetrenie ohľadom jeho pobytu dopytom v Registri obyvateľov SR, v Sociálnej poisťovni a na Okresné riaditeľstvo PZ v Bratislave I. Súd zistil inú adresu pobytu odporcu P. X., T. O. X H. U. XX. Aj z týchto adries sa súdu vracali zásielky nedoručené s poznámkou pošty "adresát je neznámy". Súd nezistil, žeby sa odporca nachádzal vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť súd uznesením č.k. 11C/49/2014-74 zo dňa 10.2.2015 odporcovi ustanovil opatrovníka pre celé konanie (§ 29 ods. 2 OSP).

Opatrovník odporcu sa k návrhu na začatie konania nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 OSP pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu, ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 OSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd s poukazom na § 115a ods. 2 OSP vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor, a postupom podľa § 156 ods. 3 OSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu.

Súd rozhodol vo veci na základne listinných dôkazov predložených navrhovateľom a ustálil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ s odporcom uzatvoril dňa 23.7.2009 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporcovi v sume 399,- € na kúpu tovaru - technika čistenia výrobcu Raypath, a.s. Predajná cena zariadenia bola 499,- €, odporca pri podpísaní zmluvy o úvere zaplatil v hotovosti 100,- €, preto sa poskytnutý úver ustálil na sumu 399,- €. Odporca sa zaviazal splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami v sume 39,30 € s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 23.8.2009, každá ďalšia splátka bola splatná vždy do 28.dňa v kalendárnom mesiaci, posledná splátka bola splatná dňa 28.7.2010; celkový počet splátok 12. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola dohodnutá vo výške 36 % ročne, pričom priemerná RPMN sa pohybovala na úrovni 40,61 %. Odporca v zmluve o úvere odporca prehlásil, že jeho čistý mesačný príjem predstavuje sumu 400,- €, mal vyživovaciu povinnosť voči jednému dieťaťu a bol zamestnaný na dobu neurčitú. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy tvoria úverové zmluvné podmienky (ďalej len ÚZP). Podľa siedmej hlavy § 3 písm. a/ ÚZP je klient povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Podľa siedmej hlavy § 6 ÚZP v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písmenami a, b, c § 3 tejto hlavy ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. V sedemnástej hlave § 7 ÚZP sa uvádza, že klient vyhlasuje, že predlžuje premlčaciu dobu všetkých práv, ktoré spoločnosti vznikli v súvislosti s uzatvorením úverovej zmluvy, najmä právo na vrátenie úveru, právo na úhradu príslušenstva a zmluvných pokút, prípadne práva, ktoré jej vznikli v dôsledku skončenia

záväzkového vzťahu z úverovej zmluvy, a to na dobu 10 rokov odo dňa, kedy premlčacia lehota začala po prvý raz plynúť.

Odporca zaplatil len prvých päť splátok úveru po 39,30 €, so šiestou splátkou (splatnou dňa 28.1.2010) sa dostal do omeškania viac ako tri mesiace, preto mu navrhovateľ dňa 28.5.2010 oznámil zosplatenie celého úveru s výzvou k úhrade sumy 309,33 €, ktorá pozostáva z dlžných splátok a zmluvnej pokuty. Navrhovateľ vyzval odporcu, aby zosplatený úver zaplatil do 15 dní od vyhotovenia listu, teda do 12.6.2010. Odporca na túto výzvu nereagoval a požadovanú sumu navrhovateľovi nezaplatil. Navrhovateľ sa preto domáha svojho nároku na súde.

Zmluva o poskytnutí úveru č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa 23.7.2009 medzi navrhovateľom a odporcom má charakter spotrebiteľskej zmluvy [§ 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ)] - je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Dodávateľom bol navrhovateľ a spotrebiteľom bol odporca. Na zmluvu o spotrebiteľskom úvere sa v predmetnej právnej veci vzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase podpísania zmluvy o úvere dňa 23.7.2009 (ďalej len zákon č. 258/2001 Z.z.).

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. i/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 4 písm. m/ OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprímerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávacím predpisom je nariadenie č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013 v spojení s § 10c tohto nariadenia (keďže záväzkový vzťah vznikol pred 31.1.2013), ktoré v ustanovení § 3 ods. 1 uvádza, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd mal za preukázané, že odporca uzatvoril s navrhovateľom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.7.2009, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporcovi v sume 399,- € na kúpu techniky čistenia výrobcu Raypath, a.s. Odporca sa zaviazal splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami v sume 39,30 € s dátumom splatnosti prvej splátky 23.8.2009 a s dátumom splatnosti poslednej splátky dňa 28.7.2010; celkový počet splátok 12. Splatnosť splátok bola dohodnutá mesačne vždy k 28. dňu v mesiaci. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá vo výške 30,78 % ročne, RPMN bola dohodnutá vo výške 36 % ročne. Odporca v zmluve o úvere prehlásil, že jeho čistý mesačný príjem v tom čase predstavoval sumu 400,- €, mal vyživovaciu povinnosť voči jednému dieťaťu a bol zamestnaný na dobu neurčitú. Navrhovateľ teda pri uzatvorení zmluvy o úvere skúmal bonitu spotrebiteľa, jeho čistý mesačný príjem a stabilitu zamestnania. Spotrebiteľ bol v zmluve o úvere informovaný o výške mesačných splátok (39,30 €), o dňoch prvej a poslednej splátky, počte mesačných splátok, o cene úveru, úrokovej sadzbe, RPMN, priemernej RPMN ako aj o platobnom mieste v peňažnom ústave.

Súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku spočívajúcu v zaplatení zmluvnej pokuty, ktorá nie je zakotvená priamo v zmluve o úvere, ale len v ÚZP v siedmej hlave § 6, ktoré nemal spotrebiteľ (odporca) možnosť pred podpisom zmluvy o úvere ovplyvniť, meniť a pripojiť pod ne svoj podpis. Ustanovenie o zmluvnej pokute je okrem toho koncipované veľmi všeobecne, signalizuje neurčitý okruh rôznych porušení alebo vzťahov, ktoré majú byť sankcionované zmluvnou pokutou. Zmluvné pokuty za porušenie povinností, ktoré dodávateľ označí len indikatívne, sú v zmysle ustálenej judikatúry súdov SR neakceptovateľné a predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku (napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 09. 2011, sp. zn. 6Co/113/2010, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 M Cdo 20/2009 zo dňa 25.1.2011). Súd preto považoval ustanovenie ÚZP o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Navyše, z ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. vyplýva, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Súd opakuje, že zmluvná pokuta nebola priamo upravená v zmluve o úvere, preto od odporcu ako spotrebiteľa nemôže navrhovateľ požadovať jej zaplatenie.

Súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj ustanovenie sedemnásťtej hlavy § 7 ÚZP, v ktorom odporca ako spotrebiteľ súhlasí s predĺžením premlčacej doby, v ktorej voči nemu môže navrhovateľ ako dodávateľ uplatňovať svoje právo, na desať rokov namiesto troch rokov, čo je absolútne v neprospech odporcu. ÚZP zároveň neuvádzajú recipročný súhlas navrhovateľa ako dodávateľa s predĺžením premlčacej doby, v ktorej si voči nemu môže odporca uplatňovať svoje práva. Táto skutočnosť vedie k značne nerovnovážnemu postaveniu medzi navrhovateľom a odporcom v neprospech odporcu. Odporca si však na súde uplatnil nárok na súde včas, v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe vyplývajúcej z § 101 OZ (prvýkrát si mohol uplatniť právo na súde dňa 13.6.2010 a návrh na začatie konania bol podaný na súd dňa 25.3.2013), preto sa súd týmto ustanovením ÚZP už bližšie nezaoberal.

Odporca nesplácal úver riadne a včas ako bolo dohodnuté v zmluve o úvere, dostal sa teda do omeškania. Navrhovateľ ho vyzval na zaplatenie dlžnej čiastky listom zo dňa 28.5.2010. Odporca bol povinný vrátiť sumu 309,33 € navrhovateľovi do 15 dní od vypracovania listu, t.j. do 12.6.2010. Keďže tak odporca neurobil, dňom 13.6.2010 sa dostal do omeškania.

Súd považuje nárok navrhovateľa v časti istiny 335,83 € (nesplatený úver v sume 248,53 €, úrok z istiny do zosplatenia v sume 20,68 €, úrok z omeškania v sume 66,62 € za obdobie od zosplatenia úveru dňa 13.6.2010 do podania návrhu na súd dňa 18.3.2013) za dôvodný, preto mu vyhovel a odporcu zaviazal na jej zaplatenie spolu s denným úrokom z omeškania od 19.3.2013 do zaplatenia. Navrhovateľovi by patril úrok z omeškania už od 13.6.2010, keďže ho žiadal až od 19.3.2013 súd mu ho priznal až od tohto dátumu. Úroky z omeškania predstavujú denné vyjadrenie zákonného ročného úroku z omeškania 8,75 % v prvý deň omeškania (19.3.2013) podľa § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013 v spojení s § 10c nariadenia. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania, t.j. k 19.3.2013 predstavovala 0,75 %, preto zvýšením o osem percentuálnych bodov pôjde o ročné úroky z omeškania vo výške 8,75 % a denné úroky z omeškania vo výške 0,024 %.

Vo zvyšnej časti, ktorou sa navrhovateľ domáhal zaplatenia ušlého úroku v sume 5,89 €, zmluvnej pokuty v sume 17,69 €, úroku z omeškania do zosplatenia istiny v sume 0,54 € a poplatku za upomienky v sume 16,- €, súd zamietol ako neopodstatnený z nasledovných dôvodov:

Súd navrhovateľovi nepriznal zmluvné úroky z úveru s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 143/98 (publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 43/2000). Úroky sú peňažným plnením a dôsledkom omeškania s ich platením je povinnosť platiť úroky z omeškania. Je to zákonný dôsledok vyplývajúci z ustanovenia § 369 ods. 1 ObZ bez toho, žeby to museli účastníci právneho vzťahu výslovne dohodnúť. Úroky z omeškania patria za celú dobu, po ktorú je dlžník s platením zmluvných úrokov (z úveru) v omeškaní. Keďže povinnosť platiť úroky z omeškania je už dôsledkom omeškania, za omeškanie s ich platením už ďalšie úroky z omeškania nepatria. Inými slovami, dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania v zmysle § 369 ObZ. Uvedený právny názor Najvyššieho súdu SR akceptoval ako ústavne konformný aj Ústavný súd SR v uznesení č.k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012. Pokiaľ veriteľ (v danom prípade navrhovateľ) pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. Preto nie je možné priznať úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru, pokiaľ tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Vzhľadom na skutočnosť, že súd navrhovateľovi priznal úroky z omeškania po splatnosti úveru, nepriznal mu za to isté obdobie zmluvné úroky z úveru. Súd zároveň dodáva, že priznať úroky z omeškania z príslušenstva pohľadávky nie je možné, nakoľko tieto nie sú súčasťou pohľadávky v zmysle § 121 OZ a to aj s poukazom na ustálenú súdnu prax (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Obdo 4/94 zo dňa 29.3.1995). V opačnom prípade, t.j. v prípade súbežného platenia zmluvných úrokov aj úrokov z omeškania, by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu v podobe úrokov z úveru a úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (veriteľ - spotrebiteľ). Na základe uvedených skutočností, citovaných právnych predpisov a citovanej judikatúry súd návrh navrhovateľa v časti zmluvných úrokov zamietol ako neopodstatnený, nakoľko odporca po splatnosti úveru bol zaviazaný na platenie úrokov z omeškania. Súd preto v tejto časti návrh na začatie konania zamietol ako neopodstatnený.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, ktorý nie je uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o úvere ani úverové zmluvné podmienky neobsahujú výšku úroku. Ustanovenie ÚZP obsahuje spôsob zistenia výšky úroku, nie však výšku úroku. Uvedené ustanovenie nespĺňa požiadavku určitosti zákonom stanovenej náležitosti úverovej zmluvy, a to výšku úroku za poskytnutý úver. Odporca ako spotrebiteľ na základe uvedeného zmluvného ustanovenia pri podpise zmluvy výšku úroku nepoznal, na základe uvedeného zmluvného dojednania si nemohol vytvoriť presnú a určitú predstavu o výške úroku. Ustanovenie § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. vyžadujúce uvedenie úroku v zmluve o úvere nie je samoučelné. Súvisí s rozhodovaním dlžníka ako spotrebiteľa z hľadiska voľby úverového produktu, ktoré poskytujú jednotlivé subjekty. V tejto časti navrhovateľ neposkytol odporcovi jednoznačné podmienky na uzatvorenie zmluvy o úvere, čím ho znevýhodnil.

Súd už uviedol, že považuje ustanovenie ÚZP o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Navyše, z ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. vyplýva, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluvná pokuta nebola priamo upravená v zmluve o úvere, preto od odporcu ako spotrebiteľa nemôže navrhovateľ požadovať jej zaplatenie. Rovnaký záver je aj pri poplatku za upomienky v sume 16,- €, ktorý nebol zakotvený priamo v zmluve o úvere, ale len v ÚZP, ktorých znenie nemohol spotrebiteľ (odporca)

ovplyvniť. Vzhľadom na už citované ustanovenie § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. ho nemožno od odporcu spravodlivo požadovať.

Sumarizujúc uvedené, súd vyhovel návrhu na začatie konania v časti 335,83 € a vo zvyšku (40,12 €) ho zamietol ako nedôvodný.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci len čiastočný úspech (v pomere 89,33 % k žalovanej istine, odporca mal úspech 10,67 % k istine, potom čistý úspech navrhovateľa predstavuje pomer 78,66 %), priznal čiastočnú náhradu trov konania v pomere 78,66 % proti neúspešnému odporcovi. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny súd vychádzal z § 10 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška); hodnota sporu v predmetnej právnej veci predstavuje sumu 375,95 €, potom základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 28,22 €. Plná suma náhrady trov konania pozostáva z nasledovných úkonov právnej služby a zaplateného súdneho poplatku:

- prevzatie a príprava veci dňa 30.11.2012 - 28,22 € (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky v znení účinnom do 30.6.2013, § 20c vyhlášky v znení účinnom od 1.7.2013),
- písomné podanie na súd dňa 25.3.2013 - 28,22 € (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky v znení účinnom do 30.6.2013, § 20c vyhlášky v znení účinnom od 1.7.2013),
- režijný paušál v roku 2012: 1 x 7,63 € = 7,63 € (§ 15 písm. a/ vyhlášky),
- režijný paušál v roku 2013: 1 x 7,81 € = 7,81 € (§ 15 písm. a/ vyhlášky),
- daň z pridanej hodnoty 20% zo sumy 71,88 € = 14,38 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky),
- zaplatený súdny poplatok v sume 18,- €.

Z takto určenej náhrady trov konania súd priznal navrhovateľovi sumu zodpovedajúcu 78,66%, teda zo zaplateného súdneho poplatku sumu 14,16 € a z trov právneho zastúpenia sumu 67,85 € (§ 142 ods. 2 OSP).

Súd navrhovateľovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za písomné podanie zo dňa 31.7.2015, ktorým špecifikoval žalovanú sumu s presným uvedením jej výpočtu. Súd tento úkon právnej služby hodnotí ako neúčelný, pretože mal byť obsahom prvotného návrhu na začatie konania zo dňa 18.3.2013; s akcentom na to, že navrhovateľ je od začatia konania právne zastúpený obchodnou spoločnosťou, ktorá poskytuje právne služby. Preto trovy, ktoré navrhovateľ vynaložil na ďalšie podanie špecifikujúce uplatnený nárok, sú neúčelné a ich vynaloženie musí znášať sám.

Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania nezistil existenciu zákonných podmienok na zníženie náhrady trov konania podľa § 150 ods. 1 OSP, pretože podľa jeho názoru neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by mohli spočívať v osobe spotrebiteľa ako slabšieho subjektu, ktorý bol zaviazaný na úhradu trov konania voči čiastočne úspešnému navrhovateľovi. Súd zdôrazňuje, že odporca (spotrebiteľ) prijal od navrhovateľa ponúkaný spotrebný úver, prijal aj tovar, ktorý bol predmetom financovania, užíval ho, no na druhej strane spotrebný úver nesplácal. Nesplácanie spotrebného úveru nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa na zníženie trov konania, ale je záväzkom odporcu ako účastníka synalagmatického vzťahu s navrhovateľom, preto naň súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania neprihliadol a odporcu zaviazal na zaplatenie náhrady trov konania navrhovateľovi podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 151 ods. 1 OSP. Napokon, k zníženiu náhrady trov konania došlo už v dôsledku čiastočného úspechu navrhovateľa v konaní v pomere 78,66 % k žalovanej istine.

Platobným miestom pre náhradu trov konania účastníkom je ich právny zástupca (§ 149 ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.